

РЕШЕНИЕ № 177

гр. София, 8 юни 2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД на **РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**, Второ наказателно отделение, в открито съдебно заседание на тридесети март две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: САВКА СТОЯНОВА

ЧЛЕНОВЕ: 1. ЖАНИНА НАЧЕВА

2. БИСЕР ТРОЯНОВ

при участието на секретаря Надя Цекова

и в присъствието на прокурора Мадлена Велинова

изслуша докладваното от председателя (съдията) Савка Стоянова

дело № 429/ 2012 година а

Производството е по реда на чл.422, ал.1, т.5 от НПК

Осъденият К. Х. Г. е направил искане за отмяна по реда на възобновяването на влезлия в сила съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на закона, съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наказанието- чл.348, ал.1, т.1- 3 от НПК.Иска се при условията на алтернативност-отмяна и признаване за невинен, връщане на делото за ново разглеждане или изменяване на решението и намаляване размера на наказанието.

Настойникът на гражданската ищца не се явява и не взема писмено становище по искането, а особеният ѝ представител намира искането за неоснователно и предлага да се остави без уважение.

Прокурорът при Върховната касационна прокуратура изразява становище, че искането е неоснователно, при постановяване на съдебните актове не са допуснати сочените нарушения, поради което и то следва да се остави без уважение.

Върховният касационен съд, второ наказателно отделение, като провери материалите по делото и прецени доводите на страните намери за установено следното:

Искането е процесуално допустимо.То е направено от легитимна страна/осъден за престъпление от общ характер/, в предвидения от закона шестмесечен срок и касае влязъл в сила съдебен акт, който не е проверен по касационен ред, но подлежи на проверка по реда на Глава тридесет и трета от НПК.

Разгледано по същество искането е неоснователно по следните съображения:

Софийски градски съд с решение № 901 от 12.08.2011г. по в.н.о.х.д.№ 4076/2009г. е изменил присъдата от 07.08.2009г. постановена по н.о.х.д.№ 1445/2009г. на Софийския районен съд , като признал частично подсъдимия К. Г. за невинен за деяния, включени в продължаваното престъпление по чл.217, ал.4 вр. с ал.2 и чл.26, ал.1 от НК и го оправдал за разликата в стойността на предмета на престъплението, намалявайки я от 132 287,69лв. на 72827, 40лв.Съдът намалил размера на наложените наказания от две години и шест месеца лишаване от свобода на две години лишаване от свобода и от триста лева глоба на сто и петдесет лева глоба.Намален е срока на наложената пробационна мярка от две години на шест месеца, както и уважения размер на гражданския иск от 132 287,69лв. на 72 827, 40лв. като за разликата гражданският иск е отхвърлен.

В останалата част присъдата е потвърдена. С нея подсъдимият К. Х. Г. е признат за виновен в това, че в периода 12.03.2008г. - 19.08.2008г. в София и Велико Търново, в различни банкови клонове, при условията на продължавано престъпление, като представител на М. К. Г. / поставена под пълно запрещение /, съзнателно действал против законните интереси на представляваната Г., като изтеглил парични суми от обща разплащателна дарителска сметка, открита с цел набиране на средства за провеждане на животоспасяващо лечение на Г., като средствата не са използвани за осигуряване на медицинските грижи необходими за възстановяването ѝ и от това са последвали значителни вреди-престъпление по чл.217, ал.4 вр. с ал.2, чл.26, ал.1 от НК.

Съображенията, изложени в подкрепа на касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК са, че е допусната неяснота и непрецизност при повдигане на обвинението. Макар да се приемало, че се касае до продължавано престъпление липсвала обосновка на елемент от състава на всяко едно от деянията, а именно „значителни щети“. Сочи се, че и при продължавано престъпление е необходимо при всяко едно от деянията да са установени „значителни вреди“. Твърдят се и допуснати нарушения при назначаването на особен представител на М. Г., различен от майка ѝ, и с това по същество е нарушено правото на защита на осъдения, изразяващо се в участието на още една страна в процес.

Възраженията са неоснователни и не се правят за първи път в настоящото производство. Видно от материалите по делото защитата на осъдения, последователно пред първоинстанционния съд и въззивния, е излагала идентични съображения в подкрепа на довода за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. На всички възражения съдилищата и особено въззивния съд са дали верни и задълбочени отговори, които изцяло се споделят от настоящия състав, който не намира за необходимо да ги повтаря. Въззивният съд подробно се е занимал с всяко едно от възраженията и е посочил както защо не ги възприема, така и е изложил пространни мотиви за всеки един факт от значение за делото, който има отношение към предмета на доказване.

Неоснователно е и възражението за допуснато нарушение на закона, поради несъставомерност на деянието.

Както по отношение на касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК, така и соченото нарушение на закона е било предмет на проверка от въззивния съд, пред който отново съображенията са идентични с тези в искането. Нито едно от възраженията не е останало без отговор от въззивния съд, който изключително прецизно, при приетите за установени фактически положения е дал обоснован отговор защо приема, че са осъществени както обективните, така и субективни признаци на чл.217, ал.4 вр. с ал.2 и чл.26, ал.1 НК. След като в искането не се излагат никакви други съображения – допълнителни или различни от наведените пред въззивния съд, а отговорите като правилни се споделят изцяло не се налага повтаряне на мотивите, изложени към решението. В производството по възобновяване на наказателни дела Върховният касационен съд извършва проверка по направените доводи, като основанията са еднакви с касационните основания. Когато в доказателствената дейност на съдилищата не са допуснати нарушения, изводите са направени след законосъобразна преценка на доказателствената съвкупност и вътрешното убеждение на съда е основано в съответствие с изискванията на формалната логика, съставът на ВКС е недопустимо да приема други факти. А при приетите изводи, че са осъществени както обективните, така и субективни признаци на чл.217, ал.4 вр с ал.2 и чл.26 от НК.

Неоснователно е и възражението за явна несправедливост на наказанието. Последното, така, както е коригирано от въззивния съд в най-голяма степен отговаря на изискванията за справедливост. При индивидуализацията на наказанието съдът е отчетел и правилно преценил всички обстоятелства от значение за наказанието, като относителната тежест на смекчаващите обстоятелства е отчетена в достатъчна степен, поради което и не е налице касационното основание по чл.348, ал.5 т.1 от НПК.

Поради изложените съображения и при липсата на допуснати нарушения при постановяване на въззивното решение искането за отмяна по реда на възобновяването следва да се остави без уважение.

Водим от гореизложеното и на основание чл.424, ал.1 НПК Върховният касационен съд, второ наказателно отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения К. Х. Г. за възобновяване на в.н.о.х.д.№ 4076/2009г. по описа на Софийски градски съд.

РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: [подпис]

ЧЛЕНОВЕ: 1. [подпис]

2. [подпис]